

Długo działająca insulina też wywołuje „gumowate skrzepy krwi”

5 sierpnia 2023

Dr Ana Maria Mihalcea analizowała długo działającą insulinę i to, co odkryła, jest szokujące. Jeden z jej pacjentów cierpiał ostatnio na zastoinową niewydolność serca, a teraz zastanawia się, czy nie spowodowała tego insulina, którą wstrzykuje sobie w celu leczenia cukrzycy.

„Niedawno dowiedziałem się, że moja insulina zawiera technologię samoorganizacji AI. Zasadniczo otrzymuję zastrzyki z broni biologicznej [covid] wbrew mojej woli. Podobno odkryto to również w insulynie przyjmowanej przez innych ludzi. Ana Mihalcea, M.SD., PhD przeanalizowała moją insulinę Lantus i Humalog. Używając mikroskopii ciemnego pola, dr Mihalcea dokumentuje w tym filmie samoorganizację SI zachodzącą w insulynie” – napisał Joseph Sansone i zamieścił link do poniższego filmu.

Na swym filmie dr Mihalcea podkreśla, że insulina długo działająca Lantus jest produkowana przez firmę Sanofi. W 2012 r. firma Sanofi otworzyła fabrykę w Chinach w celu produkcji wstępnie napełnionego wstrzykiwacza insuliny Lantus SoloSTAR. Firma Sanofi była również zaangażowana w produkcję zastrzyków mRNA covid, produkując 100 milionów dawek dla Pfizer-BioNTech. „Od dawna wiadomo, że zaawansowane hydrożele są wykorzystywane do kontrolowanego dostarczania insuliny” – powiedział dr Mihalcea.

Hydrożel to programowalna substancja, która może samoorganizować się od nanoskali do centymetrów w ciągu kilku minut. Cytując artykuł opublikowany w czasopiśmie *Pharmaceutics*, „hydrożele mogą naśladować macierz

pozakomórkową”, wyjaśniła, że oznacza to, że przestrzeń pozakomórkowa w naszym ciele może być naśladowana przez ten hydrożel. Kontynuując cytując z artykułu, „i zatrzymują duże ilości wody o regulowanych właściwościach”, dr Mihalcea powiedziała, że „regulowane właściwości” można również zastąpić „programowalnymi właściwościami”.

Artykuł kontynuuje: „Kilka badań wykazało wiązanie insuliny w strukturalnej siatce hydrożeli jako bio-rusztowania do kontrolowanego dostarczania insuliny”. Powodem, dla którego frazeologia w tym artykule jest tak ważna, jak wyjaśniła dr Mihalcea, jest to, że „siatka strukturalna jest dokładnie tym, co pojawia się w żywej krwi ludzi ... są to polimery, takie jak glikol polietylenowy i inne pochodne ... więc ta siatka jest wyraźnie widoczna w żywej krwi [...] ważne jest, aby mieć to tło dla tego, co zauważyłam w przypadku insuliny Lantus”. Aby uzyskać więcej informacji na temat tego, co dr Mihalcea znalazła w próbkach krwi, możecie obejrzeć jej film „Dowody zbrodni przeciwko ludzkości – mikroskopia krwi w ciemnym polu”.

Składniki leku Lantus obejmują m-krezol, glicerol i polisorbat 20.

M-krezol jest wysoce toksycznym związkiem chemicznym. Tradycyjnie pozyskuje się go ze smoły węglowej, lotnych materiałów uzyskiwanych podczas produkcji koksu z węgla (bitumicznego). Arkusz danych chemicznych stwierdza, że m-krezol jest uważany za truciznę i substancję żrącą i może powodować poważne lub trwałe obrażenia: „Zagrożenie dla zdrowia. Wdychanie: podrażnienie błon śluzowych i zatrucie ogólnoustrojowe. Oczy: może wystąpić intensywne podrażnienie i ból, obrzęk spojówek i uszkodzenie rogówki. Skóra: intensywne pieczenie, utrata czucia, zmarszczki, białe przebarwienia i zmiękczenie. Może wystąpić zgorzeć. Jelita: uczucie pieczenia w jamie ustnej i przełyku. Mogą wystąpić wymioty. Ostre narażenie wszystkimi drogami może powodować osłabienie mięśni,

zaburzenia żołądkowo-jelitowe, ciężką depresję, zapaść. Działanie głównie na [ośrodkowy układ nerwowy] OUN i obrzęk płuc. Może wystąpić uszkodzenie śledziony i trzustki” (cytat za „M-krezol, karta charakterystyki substancji chemicznej”, „Cameo Chemicals”).

Hydrożel może być wykorzystywany do tworzenia biomimetycznych tkanek, ale może być również używany do tworzenia miękkiej robotyki, a glicerol został wykazany jako składnik hydrożeli do zastosowań w miękkich czujnikach. Soft sensing oznacza, że coś mierzy nasze procesy fizjologiczne i wysyła te informacje do chmury lub Internetu w celu biomonitoringu.

„Technologie miękkiego wykrywania mają potencjał zrewolucjonizowania urządzeń do noszenia, interfejsów haptycznych i systemów robotycznych. W niniejszej pracy opisano rozwój wszechstronnego jonowego hydrożelu żelatynowo-glicerolowego do zastosowań w miękkich czujnikach. Powstałe urządzenie czujnikowe jest niedrogie i łatwe w produkcji, jest samonaprawialne w temperaturze pokojowej, może ulegać odkształceniom do 454%, wykazuje stabilność przez długi czas oraz jest biokompatybilne i biodegradowalne” (cytat za „Samoregenerujące się hydrożele jonowe żelatyna/glicerol do zastosowań w czujnikach odkształcenia”, „NPG Asia Materials”, 18 lutego 2022 r.).

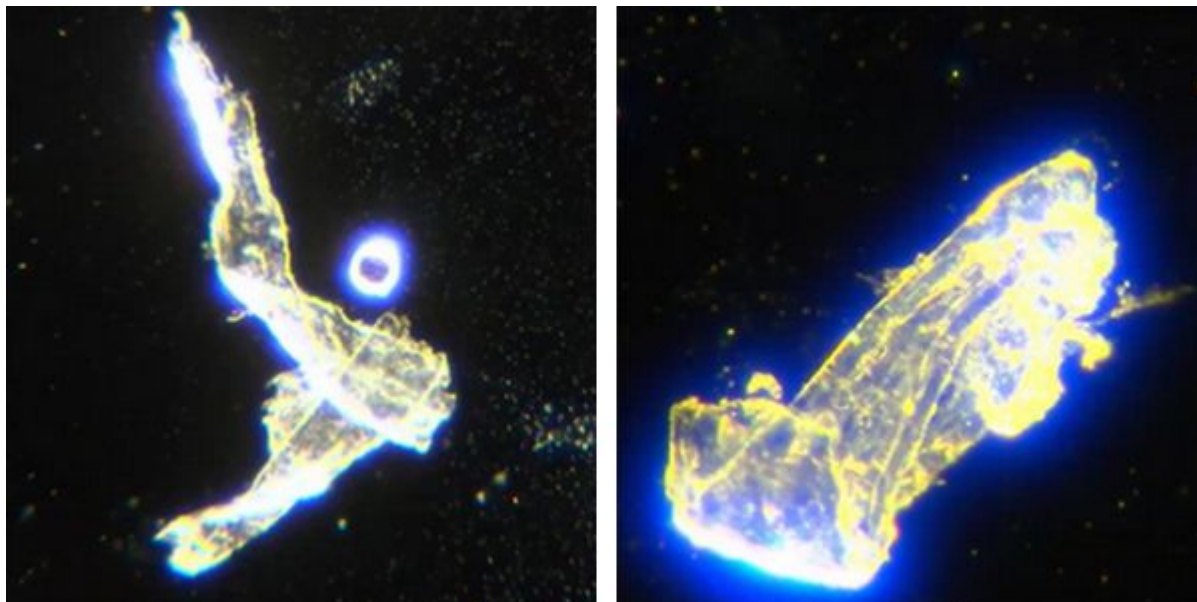
Dr Mihalcea przeprowadziła szeroko zakrojone badania nad skrzepami pochodzącymi od osób zmarłych, jak również nad skrzepami tworzącymi się u osób żyjących. Te gumowate skrzepy nie rozpuszczają się. Dr Mihalcea próbowała rozpuszczać je przy użyciu dziewięciu różnych rozpuszczalników, w tym różnych kwasów. „Próbowaliśmy zdegradować te rzeczy i najbardziej żrące chemikalia nie są w stanie tego zrobić” – powiedziała.

„Polisorbat 20 to 20 jednostek glikolu polietylenowego (PEG): Jak sama nazwa wskazuje, proces etoksyłacji tworzy cząsteczkę z 20 powtarzającymi się jednostkami glikolu polietylenowego” – informuje „Wikipedia”.

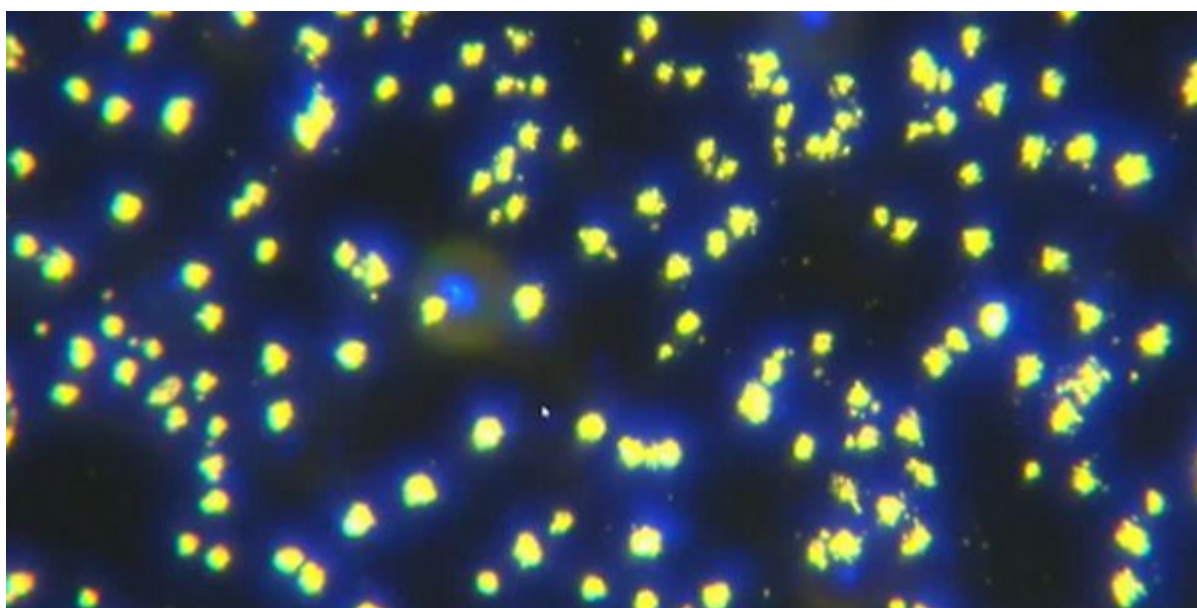
Nanocząsteczka lipidowa do zastrzyków Pfizer-BioNTech covid zawiera PEG, aby ominąć wrodzony układ odpornościowy organizmu. Stanowi to nie tylko zagrożenie dla osób uczulonych na PEG, ale może również powodować reakcję zapalną lub alergiczną przy wielokrotnych wstrzyknięciach. PEG jest również stosowany z innych powodów: „Hydrożele glikolu polietylenowego (PEG) są szeroko stosowane w różnych zastosowaniach biomedycznych, w tym w matrycach do kontrolowanego uwalniania biomolekuł i rusztowań w medycynie regeneracyjnej” (cytat za Lin C.C., Anseth K.S., „PEG Hydrogels for the Controlled Release of Biomolecules in Regenerative Medicine”, Pharm Res 26, 631-643 (2009), <https://doi.org/10.1007/s11095-008-9801-2>).

„Można więc ładować biomolekuły za pomocą tych hydrożeli PEGyloanych [], co jest ważne, ponieważ można zobaczyć, jak cząsteczki w Lantusie będą się samoorganizować” – powiedziała dr Mihalcea. Począwszy od znacznika czasu 14:00 dr Mihalcea pokazała kilka obrazów tego, co znalazła w insulinie Lantus. Poniżej wybraliśmy kilka, aby dać pewne wskazówki na temat tego, co znalazła.

Poniżej znajduje się kilka włókien, podobnych do tych, które znaleziono w zastrzykach covid. Kulisty obiekt na zdjęciu po lewej stronie to “klasyczny hydrożel” – powiedziała dr Mihalcea.

Na fotografii poniżej dr Mihalcea wyjaśnia, że żółte plamki to koagulujący hydrożel, a niebieskie kropki to kropki kwantowe.

Aby uzupełnić wyjaśnienie dr Mihalcea dotyczące kropek kwantowych: „Rozmawiając z Mikeiem Adamsem w zeszłym roku, Karen Kingston wyjaśniła, że patent pokazuje, w jaki sposób rozmiar kropki kwantowej reaguje na różne energie lub częstotliwości. Książka z 2011 roku zatytułowana »Quantum Confinement Effect« opisuje, w jaki sposób kropki kwantowe mogą być wykorzystywane do tworzenia znaczników, »aby oznaczać ludzi lub zwierzęta«” – powiedziała Kingston.

Kingston wyjaśnił, że opalowe hydrożele są częściowo

organiczne i nieorganiczne. Oznacza to, że są po części biologią, a po części technologią. Część technologii – sztuczna inteligencja, struktury metaliczne. Część biologii – sekwencje genetyczne z innych form życia, np. owadów, gadów, gryzoni. Hydrożele opalowe wyglądają jak kropki kwantowe. „Mają jasnoniebieskie i tęcze kolory, które emitują” – wyjaśnia Kingston.

W recenzowanym artykule opublikowanym przez Wiley Online Library wyraźnie stwierdzono, że “kręgosłupem, źródłem energii, technologią między nieorganicznymi i organicznymi – hybrydami nieorganiczno-organicznymi – są Qdots, to quan[tum] dots”, mówi Kingston.

Na poniższym zdjęciu i bliższym ujęciu zaraz po nim dr Mihalcea wyjaśnia, że kropki kwantowe łączą się, budując złożoną strukturę i włókno przypominające siatkę.

W tym miejscu dr Mihalcea przypomina nam o zastosowaniu hydrożelu PEG do „kontrolowanego uwalniania rusztowań”, siatek strukturalnych, biostruktur i hydrożeli, które „naśladowałyby macierz pozakomórkową” wspomnianą wcześniej. „To właśnie się tutaj dzieje. Gęsta siatka, która jest przechwytywana przez te kropki kwantowe, które są sztucznie inteligentne i są w stanie kierować samoorganizacją” – powiedziała.

Dr Mihalcea zaprezentowała kilka filmów z próbkami widzianymi przez mikroskop i opowiedziała o tym, co się dzieje. Nie ma sensu próbować opisać tego, co pokazują filmy i oddać temu sprawiedliwość – jest po prostu zbyt wiele aktywności, zbyt wiele informacji, nawet w jednej kropli Lantusa.

Ale w skrócie, dr Mihalcea pokazuje, jak kropki kwantowe – wykorzystując sztuczną inteligencję i koordynując się ze sobą, wykorzystując emitowane przez siebie światło do komunikacji – budują masy hydrożelowe, łącząc lub sklejając ze sobą kawałki hydrożelu. Ten sam proces kropek kwantowych budujących masy hydrożelowe jest tym, co dr Mihalcea zaobserwowała w próbie Pfizer-BioNTech, którą była w stanie zaobserwować. Z czasem, jak wyjaśniła, masy te „urosną”, stając się „gumowatymi skrzepami krwi”, które są znajdowane w ciałach ludzi przez balsamistów.

„To bardzo mocny dowód na to, że insulina Lantus jest dosłownie bronią, a nie lekiem” – powiedziała. „Ludzie muszą zrozumieć, że przemysł farmaceutyczny stał się bronią przeciwko nim”.

Autorstwo: Rhoda Wilson

Na podstawie: Drdavidnixon.com [\[1\]](#) [\[2\]](#),

Anamihalceamdphd.substack.com [\[1\]](#) [\[2\]](#)

Źródło zagraniczne: Expose-News.com

Źródło polskie: BabylonianEmpire.wordpress.com